

בע"ח (נצרת) 2579-03-15 - שרלי בלילטי נ' מדינת ישראל

סדר דין פלילי - חומר חקירה

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 2579-03-15 בלילטי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 2015

בפני כב' השופט יוסף בן-חמו

המבקש
נגד
שרלי בלילטי

המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לקבלת חומר חקירה על פי סעיף 74 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב.

הנאשם מבקש מתן צו שיורה להעביר לעיונו את התיק הרפואי המלא של המתלון, המצוי בבית החולים "העמק" בעפולה ובבית החולים "רמב"ם" בחיפה ו/או במרפאה האיזורית בה מטופל המתלון.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת זקן - עבירה לפי סעיף 368(ב), ועבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 338 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

נימוקי הבקשה :

המאשימה מבססת את התשתית הראייתית לעבירות המיוחסות למבקש, ברובה המכריע, על עדותו של המתלון אשר מסר שתי גרסאות שונות אודות האירוע, מהן עולה שהמתלון נחבל מחפץ חד אותו החזיק הנאשם, אולם המתלון לא ידע למסור פרטים לגבי החפץ ואופן החזקתו.

ההגנה איננה חולקת על עצם החבלה שנגרמה למתלון, אולם טוענת להגנה עצמית וכי סיבת החבלה

היא נפילתו של המתלון לרצפה, לאחר שתקף את הנאשם וזה הגן על עצמו באופן ששחרר את אחיזת המתלון שאחז בצווארו וכתוצאה מכך נפל המתלון ונחבל.

החומר הרפואי נחוץ להגנה על מנת ללמוד את מידת יציבותו של המתלון ועל הגורם לעוצמת החבלה, לאור העובדה שעברו הרפואי של המתלון כולל שבץ מוחי (c.v.a) ומחלות רקע נוספות. בנוסף לכך, החומר הרפואי נחוץ לבדיקת מהימנות גרסת המתלון.

תגובת המשיבה :

בקשה מעין זו שהוגשה - קבלת חומר רפואי של מתלון צריכה להידון לפי סעיף 108 ולא לפי הוראות סעיף 74, משום שמדובר ב"חומר חקירה" שהוראות סעיף 78 חלות עליו. סעיף זה קובע כי הוראות סעיף 74 לא יחולו על חומר חקירה מסוג שסעיף 78 עוסק בו.

חומר החקירה המבוקש חוסה תחת חיסיון, וגילוי, יש בו כדי לפגוע בפרטיותו של המתלון. הבדיקה והאיזון בין צנעת הפרט מול זכותו של הנאשם להתגונן, צריך להיעשות בפני המותב הדן בתיק העיקרי.

תשובת המבקש :

המסגרת המתאימה לדיון בבקשה היא סעיף 74 לחסד"פ (נוסח משולב). שמיעת הראיות טרם החלה ובהתאם למבחן הדו שלבי שנקבע בבש"פ 8252/13.

במהלך הדיון הודיע ב"כ המאשימה כי כל החומר הרפואי מבית החולים "רמב"ם" שם אושפז וטופל המתלון בעקבות האירוע נשוא כתב האישום הועבר לידי ההגנה. המאשימה תדאג להעביר כל חומר רפואי הקשור לאשפוז, ככל שחומר זה טרם הועבר.

באשר לחומר הרפואי הנוסף - שאינו קשור ישירות לאשפוז ולטיפול, חומר זה איננו רלוונטי ובכל מקרה מסלול הדיון בו הוא סעיף 108.

לעניין הטענה לפיה המאשימה מבססת את עובדות כתב האישום בעיקר על עדותו של המתלון, מציין ב"כ המאשימה כי חומר הראיות כולל שתי עדויות אובייקטיביות של שני אנשים שאכן צפו במבקש והעידו כי הוא אחז במשהו מברזל - "משהו ששייך לברקסים של מכוניות".

החומר הרפואי המבוקש לא מצוי בחומר החקירה שבידי המשיבה משום שהיא סברה כי אין לו זיקה להגנת הנאשם.

ב"כ המשיבה מציין עוד כי טענת ההגנה העצמית לא נטענה במסגרת הכפירה המפורטת. בכפירתו טען כי לא החזיק חפץ קשה כלשהו וכי לא היכה את המתלון. הנאשם לא טען להגנה עצמית אלא רק

במסגרת הבקשה לגילוי ראיה. למרות שכתב האישום הוגש עוד ביום 29/7/14 והסניגוריה קיבלה את הייצוג בנובמבר 2014, הבקשה לגילוי ראיה הוגשה רק ברגע האחרון בסמוך למועד שנקבע לשמיעת ראיות, מה שגרם לדחיית שמיעת הראיות.

דין :

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבור שהמבקש זכאי לקבל לידי כל החומר הקשור לאשפוזו של המתלונן בבית החולים רמב"ם בעקבות האירוע נשוא כתב האישום. לחומר זה קשר ישיר להגנתו של הנאשם ולחזית המחלוקת. ב"כ המאשימה הודיע כי אכן המשיבה תעביר כל חומר שטרם הועבר הקשור לאשפוז בבית החולים רמב"ם.

נותרה מחלוקת לגבי חומר רפואי שעניינו עברו הרפואי הרחוק של המתלונן, קודם לאירוע נשוא כתב האישום.

המדובר בבקשה גורפת לכל החומר הקשור לעברו הרפואי של המתלונן.

הפסיקה המנחה קובעת כי יש לפרש באופן רחב את המונח "חומר חקירה" ולכלול בו כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום וליריעת המחלוקת הנפרסת בהליך הפלילי נגד הנאשם. אמת המידה לבחינת הקשר בין חומר החקירה המבוקש לבין ההליך המתנהל הינה "מבחן הרלוונטיות". ואולם, נקבע כי אין להרחיב את המונח לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי הינה שולית ורחוקה מדי (בש"פ 600/15 מתתיהו הירשמן נ' מ"י ופסקי הדין המצוטטים שם, בש"פ 7990/14 מקונן נ' מ"י, בש"פ 7585/14 שטרם נ' מ"י, בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מ"י, בש"פ 8406/12 אלמוני נ' מ"י).

זכותו של נאשם להתגונן איננה מוחלטת. כאשר האפשרות לפגיעה בה אינה קיימת או כשהיא רחוקה ובלתי משמעותית, יש ליתן משקל הולם גם לזכויותיהם של עדים ולאינטרסים המוגנים שלהם.

חזית המחלוקת שפרש הנאשם בכפירה המפורטת לכתב האישום, יש בה כדי לקבוע כי הרלוונטיות של החומר המבוקש איננה קיימת, מדובר ברלוונטיות תיאורטית ורחוקה.

במסגרת החומר מבית החולים רמב"ם, הכולל את פרטי האשפוז, אמורה להיות התייחסות, לפחות כללית לעברו הרפואי של המתלונן וחומר זה הועמד או יועמד במלואו לרשות ההגנה. בנוסף לכך, רשאית ההגנה לחקור את המתלונן במסגרת חקירה נגדית גם בקשר לעברו הרפואי של המתלונן, ככל שבית המשפט הדין בתיק יאפשר ויתיר להגנה, ככל שישתכנע ממכלול החומר המובא בפניו כי יש להתיר שאלות בנושא זה ועד כמה ניתן להעמיק ולחקור תוך פגיעה בפרטיותו של המתלונן ותוך עריכת

האיזון הנכון המתבקש.

העובדה שחומר החקירה המבוקש איננו מצוי בחזקתה של המאשימה, אמנם אין בה, כשלעצמה, כדי להכריע בשאלה האם יש לבכר את המסלול שנקבע בסעיף 108 לחסד"פ (נוסח משולב) ואולם, כאשר החומר המבוקש אינו מצוי ברשותה של המאשימה, על הנאשם הנטל להראות האם יש בסיס להטיל את החובה להמציא את החומר לעיונו של בית המשפט על התביעה.

סעיף 74 חל לגבי "חומר הנוגע לליבת העניין הנדון" בעוד שבקשה לפי סעיף 108 עניינה חומר "שאינו ליבו של העניין" על אף שיתכן כי יש בו כדי להועיל להגנה (בש"פ 8685/13 רוני יעקב נ' מ"י ופסקי הדין המצוטטים שם).

העובדה שמדובר בחומר ראיות שחל לגביו חיסיון מכח הדין, ושעל כן בית המשפט רשאי להורות על הסרתו, רק במידה ובית המשפט מוצא כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מהעניין שיש שלא לגלותה, תומכים בעמדה לפיה המסלול המתאים הינו 108.

בבש"פ 8685/13 הנ"ל נקבע :

"דומה כי בכל הנוגע לבקשה לעיון בחומרים חסויים המצויים בידי צדדים שלישיים יש לבכר את המסלול של 108..."

בית המשפט מנמק את עמדתו זו בשני נימוקים עיקריים :

א. ישנה חשיבות לזהות המותב אשר דן בבקשה לחשיפת החומר בכל הנוגע להערכת תרומת החומר החסוי להגנתו של הנאשם.

ב. שמיעת עמדתם של הגורמים הנוגעים בדבר. הליך לפי סעיף 108 מבטיח כי תוענק הזדמנות למתלונן ולצדדים שלישיים לטעון נגד הסרת החיסיון.

לאור האמור ובכפוף להוראה בדבר החומר הרפואי מבית החולים "רמב"ם", אני דוחה את הבקשה.

המבקש רשאי לשוב ולהעלות את בקשתו במסגרת ניהול ההליך העיקרי.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ה, 12 אפריל 2015,
בהעדר הצדדים.

